

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **D. M.**

skazanego z art. 197 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 23 października 2024 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 30 listopada 2023 roku, sygn. X Ka 817/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 29 listopada 2022 r., sygn. akt X K 723/18,

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił

wstrzymać wykonanie wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 listopada 2023 roku, sygn. X Ka 817/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 29 listopada 2022 r., sygn. akt X K 723/18.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 29 listopada 2022 r., sygn. X K 723/18, D. M. został skazany za czyn z art. 189 § 2 k.k. w zb. z art. 197 § 1 k.k. w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii, za który wymierzono mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto D. M. został skazany za czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za który wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Jednocześnie powyższe kary pozbawienia wolności połączono, wymierzając D. M. karę 3 lat pozbawienia wolności.

Wyrokiem z dnia 30 listopada 2023 roku, sygn. X Ka 817/23, Sąd Okręgowy zmienił powyższe orzeczenie w zakresie opisu i kwalifikacji prawnej pierwszego z czynów przypisanych D. M. .

Kasację od powyższego wyroku wniósł obrońca, zarzucając rażące naruszenie przepisów postępowania mogące mieć istotny wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 6 k.p.k. w zw. z art. 117 § 2 k.p.k. i art. 139 § 1 k.p.k., poprzez przeprowadzenie postępowania odwoławczego pod nieobecność oskarżonego D. M. w sytuacji, kiedy oskarżony nie został skutecznie zawiadomiony o terminie rozprawy przed Sądem Okręgowym w Warszawie w dniu 27 listopada 2023 roku, a sąd *ad quem* błędnie uznał przesłane mu zawiadomienie o terminie rozprawy za doręczone prawidłowo. W rzeczywistości zawiadomienie to miało zostać przesłane na nieaktualny adres zamieszkania i do doręczeń oskarżonego, o zmianie którego to adresu oskarżony informował sąd w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, co w konsekwencji naruszyło prawo oskarżonego do obrony i jego prawo do osobistego zwalczania zarzutów oskarżenia. Jednocześnie stawiając powyższy zarzut obrońca sformułował wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 listopada 2023 roku, sygn. X Ka 817/23.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek obrońcy w omówionych wyżej realiach sprawy zasługiwał na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. jest odstępstwem od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (art. 9 k.k.w.), przy czym wstrzymaniu może ulec tak zaskarżone orzeczenie, jak i inne, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Zastosowanie wspomnianej instytucji może jednak nastąpić tylko wyjątkowo.

Kontrola kasacyjna dotyczy bowiem prawomocnego wyroku, a więc objętego domniemaniem prawidłowości ustaleń i trafności rozstrzygnięć w nim zawartych. Szczególne uprawnienie sądu kasacyjnego wynikające z art. 532 k.p.k. wymaga więc potwierdzenia, że w sprawie zaistniały szczególne, nadzwyczajne względy nakazujące pozbawienie w tym trybie prawomocnego wyroku atrybutu wykonalności. Powodem ku temu może być zasadność argumentacji przedstawionej na poparcie zarzutów kasacji, stwarzająca wysokie prawdopodobieństwo wydania orzeczenia kasatoryjnego, bądź też okoliczności podlegające uwzględnieniu przez sąd kasacyjny z urzędu. Okoliczności tego rodzaju muszą być jednak wyraźnie dostrzegalne w wyniku wstępnego zbadania sprawy, skoro procedowanie w oparciu o art. 532 k.p.k. następuje przed rozpoznaniem kasacji – i takie w niniejszej sprawie zaistniały. W wyniku wstępnej analizy kasacji dostrzeżono bowiem znaczne prawdopodobieństwo uwzględnienia sformułowanego weń zarzutu. Nie przesądzając więc ostatecznego efektu wniesionej przez obrońcę kasacji, która dopiero będzie przedmiotem merytorycznego rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w przedmiotowej sprawie istnieje realna możliwość uwzględnienia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia w związku z istniejącym prawdopodobieństwem zaistnienia uchybienia wskazanego w kasacji.

Z tych względów należało przyjąć, że w sprawie zaktualizowały się wcześniej omówione podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. w zakresie powyżej wskazanym.

[J.J.]

[ms]